

ЕЗИКОВАТА РЕАЛНОСТ: МЕДИАЛИНГВИСТИЧЕН ПОДХОД

Преподавател: ДОЦ. Д.Н. АНДРЕАНА ЕФТИМОВА

Образователна и научна степен „ДОКТОР“

Часове – 30 лекции

Кредити – 5

Анотация на учебната дисциплина:

Целта на дисциплината е да повиши изследователската компетентност на докторантите, като ги запознае с основни теории и практики за изследване на общественото мнение чрез езика, с престижността на езиковото поведение, както и на езиковите формации, които са разпространени сред различни общности. Предлага се систематизиране и семантизиране на основни понятия от теорията на езиковата употреба. Докторантите осмислят престижа на езиковите формации – книжовния език и териториалните и социалните диалекти – в създаването на имиджа на публичната личност. Създават се умения за научна интерпретация на функцията на социолектите – жаргона, професионалните езици, както и на феномена „превключване на кода“ в публичното говорене, на значението на стратегиите за самопредставяне в мъжкото, женското и младежкото говорене. Демонстрират се методики за езиково регистриране на обществените нагласи и на ефективността на общуването (асоциативния експеримент, проучването на езиковите атитюди и манталитет, измерване на четивността на текста). Анализира се езикът в пропагандата и във властовите механизми в общуването, акцентира се върху въпросите за езиковото планиране и политика като част от стратегията при създаването на текстове в публичното общуване.

Предварителни изисквания:

Значителни познания по социология, психология, социална психология и по науките за езика.

Очаквани резултати:

Докторантите би следвало да придобият познания за важните социални и психологически аспекти на общуването, които намират своето отражение в езика на обществените промени. Курсът създава умения за интерпретиране на текстовете (устни и писмени), обслужващи публичната сфера, според психологическите и социалните фактори, които оказват влияние върху изграждането и възприемането им. Докторантите се запознават с основни термини в областта на теорията на езиковите употреби, с функционирането на различни езикови стратегии в медиите, със „съжителството“ на различни „езици“ в медиите и в обществото и идентифицирането им и т.н.

Чрез теоретични парадигми и модели на речевата практика се усъвършенстват уменията за интерпретация на езиковите формации – книжовен език, диалекти, професионални езици, жаргон и др. - съобразно с функциите им в конкретни комуникативни ситуации.